

РЕШЕНИЕ

№ **

гр. Кнежа , 15.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КНЕЖА, III-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на четиринадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мая П. Кончарска

като разгледа докладваното от Мая П. Кончарска Гражданско дело № 20211430100191 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от ГПК във връзка с чл. 50 от Семейния кодекс.

Образувано е по молба на Н. П. Ц. и Й. Н. Ц., в която се твърди, че двамата са сключили граждански брак на **.**.**** година в гр. Кн., втори по ред за молителката и първи за молителя. Твърди се, че съпрузите са имали едно дете – син Н. Й. Н., роден на **.**.**** год., който е починал на **.**.**** год. Сочи се, че от около тридесет години съпрузите не живеят заедно и са във фактическа раздяла. Твърди се, че е налице сериозно и непоколебимо взаимно съгласие за прекратяване на брака им, и молят съда да постанови решение, с което да прекрати сключения между тях граждански брак с развод по взаимно съгласие. Представят писмено споразумение по чл. 51 от СК.

В заседанието по същество, молителите поддържат иска за развод по взаимно съгласие и представеното по делото споразумение, съдържащо клаузи по чл. 51 от СК, като молят същото да бъде утвърдено от съда и бракът им да бъде прекратен.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Искът е с правно основание чл. 50 от СК за развод по взаимно съгласие.

Искът е допустим – молителите са активно и пасивно легитимирани в процеса. Същите са процесуално дееспособни. Не са налице визираните в чл. 320 от ГПК отрицателни процесуални предпоставки.

Безспорни по делото факти – че молителите са съпрузи. Този факт се установява от приетото като доказателство по делото удостоверение за сключен граждански брак (дубликат) от 24.08.2001 год., издадено от Община Кн.. От същото е видно, че с Акт за граждански брак № 9 от дата **.**.**** год. двамата са сключили брак в гр. Кн..

Не се спори по делото, че бракът е дълбоко и непоправимо разстроен. Налице е сериозно и непоколебимо взаимно съгласие на съпрузите за развод.

При така установеното съдът прие, че сключеният между молителите граждански брак е дълбоко и непоправимо разстроен и не може да бъде заздравен. Брачната връзка съществува само формално, изчерпала е своето социално и емоционално съдържание. В този си вид същата не е в интерес както на съпрузите, така и на обществото.

При тези доводи съдът прие, че искът за развод по взаимно съгласие следва да бъде уважен.

При проверка на законосъобразността и целесъобразността на представеното от молителите споразумение съдът прие за установено, че същото е пълно – съдържа всички клаузи относно всички задължителни въпроси, посочени в чл. 51 ал. 1 от СК; не противоречи на закона и добрите нрави. Същото урежда основните последици от развода. Не се установи в хода на съдебното дирене, че който и да е от двамата съпрузи декларира съгласие по споразумението по чл. 51, ал.1 от СК при порок на волята – заплашване, принуда, грешка, измама, насилие, крайна нужда. Същото има задължително изискуемата писмена форма, подписано е и от двамата съпрузи. Пред съда същите изрично потвърдиха споразумението.

При горните доводи съдът прие, че сключеното между съпрузите споразумение не противоречи на закона и добрите нрави, поради което следва да бъде утвърдено и бракът им да бъде прекратен с развод по взаимно

съгласие.

По разноските:

Видно от приложената към делото разписка от 24.03.2021 год., при завеждане на молбата е внесена по сметка на РС – Кн. сумата от 25.00 лв. за образуване на гражданско дело.

При този изход на делото съдът определя окончателна държавна такса за допускане на развод по взаимно съгласие в размер на 40 лева, която молителите следва да заплатят по сметка на РС – Кн. поравно.

При горните доводи и съображения, Съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 50 от СК сключеният с АКТ № 9 от дата **.**.**** година, съставен в гр. Кн., граждански брак между Й. Н. Ц. с ЕГН *****, роден на **.**.**** год. в с. Д. Л., общ. Иск., обл. Пл. и Н. П. Ц. с ЕГН *****, родена на **.**.**** год. в гр. Кн., обл. Пл., **с развод по взаимно съгласие.**

УТВЪРЖДАВА постигнатото между Н. П. Ц., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Кн., ул. „М. Б.“ № **, бл. „Ст. Пл.“, вх. *, ет. *, ап. ** и Й. Н. Ц., ЕГН *****, с постоянен адрес: с. Д. Л., общ. Иск., ул. „От. П.“ № **, СПОРАЗУМЕНИЕ по чл. 51, ал. 1 от СК, както следва:

1. От брака съпрузите нямат родени ненавършили пълнолетие деца.
2. Недвижимо имущество – съпружеска имуществена общност, молителите на са придобили по време на брака и не притежават.
3. След прекратяването на брака Н. П. Ц. с ЕГН ***** ще продължи да носи брачното си фамилно име – Ц..
4. След прекратяването на брака съпрузите не си дължат издръжка един на друг.
5. Разноските по делото се понасят поравно от молителите.

ОСЪЖДА на основание чл. 6, т. 3 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК Н. П. Ц., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Кн., ул. „М. Б.“ № **, бл. „Ст. Пл.“, вх. *, ет. *, ап. ** и Й. Н. Ц., ЕГН *****, с постоянен адрес: с. Д. Л., общ. Иск., ул. „От. П.“ № **, **да заплатят поравно** по приходната сметка на РС – Кн. окончателна държавна такса за допускане на развод по взаимно съгласие в размер на 40 (четиридесет) лева или по 20 лв. всеки от тях.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Кн.: _____